

A LA VORA DE LA REIXA

Es altament plausible el costum dels patriotes barcelonins d'anar a fer companyia, en les hores permeses, als catalanistes que es troben entre reixes. Quan algun company de causa ha caigut en les teles de la llei exòtica, els diumenges de la presó són com una festa de patriotisme. I els dies llargs i llibres de l'ergàstula tenen el conhort compensador d'unes hores de visita cordial. Els ferros de la reixa separen els cossos, però reixes endins i reixes enfora els cors bateguen unànimement.

Ara és a la presó, complint el mig any de la condemna que li fou imposada per un Consell de Guerra, En Joaquim Delclós i Dols, jove encara d'anys i ja vell en catalanisme. La seva estada a la Presó Cellular, a més de l'eficàcia d'un exemple, té l'eficàcia de les contingudes manifestacions catalanesques, que provenen de la solidaritat dels catalans i la fortitud de la nostra idea nacional. Per l'aspecte catalanista del seu procés i pels mèrits personals del pres, aquest és digne de l'homenatge a què dona la seva reclusió. La catalanitat d'En Delclós és sincera i profunda. Educad políticament dins la Unió Catalanista, té una ampla concepció del nostre problema nacional. Recordem que amb ocasió de les passades eleccions de diputats a Corts, s'ofertí voluntàriament com a interventor de la candidatura d'Acció Catalana. "Mai no havia fet eleccions—ens digué—; però comprenc que el cas d'ara no és igual que els d'abans".

Es una obra de caritat humana i de germanor catalana el fer visita als companys presos. La presó, quan s'hi és per un motiu idealista, no és una tasca de vergonya, sinó un títol de glòria. Allò que fa trista la presó, no és l'espessada dels ferros, ni l'alçada de les parets, ni l'isolament respecte a la vida social, ni la quietud sepulcral de la cella. La fa trista la sensació d'oblit i de llunyania. I cal que tots els patriotes catalans, quan algun soldat de la nostra causa entra al fosc edifici, l'acompanyin espiritualment i corporalment, i el tinguin present a través dels murs i a través de les reixes.

No cal dramatitzar l'estada a les presons per causes patriòtiques. Potser hi ha entre la gent catalana una imatge massa tènica de l'empresonament. Convidria esvair aquesta imatge, que de vegades serveix per portar la intranquil·litat i l'angúnia a les famílies. La reclusió porta privacions i mortificacions innegables. Però comptant els presos amb la sollicitud i amb l'afecte dels compatriotes, queden molt minvades llurs penes.

Sapiguem dur una serena mitja rialla als llavis en els moments de dolor i de persecució. Tinguem el tremp d'ànima necessari per guaitar amb optimisme i sense por les perspectives d'un possible captiveri. Quan es treballa per una causa de llibertat nacional o humana, ningú no pot dir que mai no beurà l'aigua amarga de les presons. Ni els més prudents estan segurs. En el camp periodístic veiem sovint que mentre passen sense conseqüència desagradables articles forts i fins feréstecs, són marcats pel llapis vermell treballs moderats i simples símbols poètics.

Les demostracions d'amor i d'afecte als patriotes empresonats han de tenir, per damunt de tot, el caràcter d'un acte de solidaritat nacional i d'una promesa de desafiar el mateix perill. Si això és necessari per a l'avenc i per al triomf de la causa de Catalunya.

LA QÜESTIO DE LES RACES A MONTMARTRE

Fa pocs dies, cap a les dues de la matinalda, uns clients es trobaven en un bar de Montmartre, quan van veure l'aparició immediata de dos senyors que semblaven de senar. El propietari de l'establiment els va reconèixer sense fer-se preguntes.

—Els senyors aquests subjectes—va dir als seus subordinats—els dos subjectes van ésser expulsats violentament.

El senyor d'aquesta casa, aleshores, els clients entrats eren rancs, els senyors que semblaven de senar eren dos negres. Però sap que a Amèrica els blancs tracten amb un sistema més avançat que la gent de color, arribant amb certa facilitat al lloc de treball.

Però sembla que aquesta templatja—que no és l'única—d'importar a París els costums americans—els mals costums americans—no trobarà una bona acollida. És possible que molts anys d'establiments diversos esquinclis després a seguir al peu de la llei les invencions dels clients transatlàntics generalment ben proveïdes de dolars. La premsa, l'opinió pública i els altres establiments governamentals, per tal de donar una nota d'informació, han d'entendre que la República no està disposada a introduir exàmens en la procedència dels Drets de l'Home i del ciutadà. Aliments i negres, ganes i negres, són iguals davant la llei i davant els tribunals francesos.

En l'incident que hem explicat, a més, ha resultat que els dos negres venien a parlar dels negres americans, eren dos negres d'Anglaterra. L'un, advocat a la Cort de Cassació de París; l'altre, director en Medicina. El jove presentant una querrela contra el propietari de l'establiment que amb tanta lleugeresa atenció les suggestions dels súbdits de l'Oncle Sam.

LA CALOR AL MARROCO

Castellón, 11.—Ha de sentir una calor a tot el Marroc.

—A Marrakech el termòmetre ha arribat a marcar 53 graus a l'ombra.

Hom recorre a la V. S. P. per desallotjar els elefants

Comuniquen de Londres al *Journal* que un elefant pertanyent al jardí zoològic d'aquella capital es rebel·la no fa gaires dies contra la disciplina habitual a què estava sotmès. Aquest piquidera era una de les grans atraccions d'aquell jardí. Canvis de tota mena de temptatives per domesticar-lo ho van fer veure de les Indes un mahut indigne que parla una llengua especial compresa, segons diuen, pels elefants. Efectivament: bell punt l'indú li hagué parlat, l'elefant rebel esdevingué docil com a més i es deixà guarnir, muntar i guiar com era el seu costum. Però com que un indi autèntic és massa costós per a aquests serveis, hom és a punt d'ensajiar la transmissió per T. S. P. del petit sermó quotidià que incita els elefants a ésser obedients. Donat, d'altres, tindrà lloc la primera experiència. Un aparell de recepció serà instal·lat al darrere de l'elefant i el domèsticador li transmetrà des de l'estació d'emissió, situada a molts quilòmetres de distància, les ordes escalentes.

Full de dietari

L'APOGEU DEL FLORALISME

Per bé que la temporada dels Jocs Florals comença el primer diumenge de maig a Barcelona, el ple de la temporada s'escau en aquests dies, on els capítols de la història han acumulat les festes majors de les nostres ciutats, viles i pobles.

No podem obrir el diari sense trobar una convocatòria o un veredict. Fet i fet, durant l'estiu podria mantenir-se un Butlletí dels Jocs Florals, consagrat exclusivament a donar compte al públic de tots els esdeveniments relacionats amb les gaies festes que se celebren a Catalunya. D'aquesta manera els diaris d'informació general recobririen la llúre disposició de llurs planes.

Això fóra enraonat, però tal vegada comprometria una mica l'èxit de la festa. Hi ha molt senyors—excel·lents amics de la poesia, no cal dir-ho—que si no tenien la seguretat de veure llurs noms profusament escampats per la Premsa d'ara, s'abstindrien de concedir cap premi o el concedirien més petit. La generositat no vol romandre oculta.

Tots els que escrivim hem malparat dels Jocs Florals, sobretot en les hores de caritat i de desallotjament. Hem de reconèixer, no obstant, que llur supressió no representaria cap avantatge per a la poesia catalana i, en canvi, perjudicaria una colla d'interessos modestos, però respectables.

La persistència en el costum de celebrar concursos poètics d'acord amb un ritus teatral, no ens ha impedit de tenir un lloc tan pur com Joan Maragall, un poeta tan profundament enraonat com En Josep Carner, un escriptor tan terriblement audaç com En López-Picó. Què hi fa que gràcies a la gala festa un jove i vell anomenat Santora tingui durant una hora la sensació que és un geni o que un altre jove i vell anomenat Garriguella cossi cent pessetes que li serviran per comprar-se mitja dotzena de mitjons, un parell de camises, tres corbates i un bastó bambú? Què hi fa que al voltant dels Jocs uns quants nois, constituïts en sindicat, exerciscin coaccions a base de boicotejar des del jurat de Vila-Barca els que, essent Jurats a Vilatorra, no els afavoreixin amb esplendidesa?

Tot plegat, peccata minuta. Uns Jocs Florals, com a número de festa major, sempre resulten infinitament superiors a un partit de futbol o a una cursa de sacs.

Carles Soldevilla.

EL COS DIPLOMATIC RECLAMA AL GOVERN XINES DANYS I PERJUDICIS PER LES VICTIMES DEL TREN DE LIENING

Peking, 11.—El Cos diplomàtic ha llurat al ministre d'Afers estrangers una nota reclamant dany i perjudici a favor de les víctimes del crim del tren de Liening, garanties per a l'esdevenidor i sancions contra els funcionaris culpables.—Havas.

DETENCIÓ PER L'ASSASSINAT DE PANXO VILLA

México, 11.—Ha estat detingut el diputat senyor Salas, acusat d'haver dirigit l'assassinat del general Panxo Villa.—Havas.

A YUGOSLAVIA

La mort del filòleg Lj. S. S. Sota la proposta del ministre Tinkovitch, el Consell de govern ha decidit de transportar a compte seu a Varsàvia, la seva ciutat natal, les despulles de l'illustre filòleg iugoslau Vatroslav Jaguitch, mort a Viena. El Consell ha trasllat el seu condol a la família del difunt.

BARCELONA VISTA PER UN ITALIA

La vitalitat de Catalunya. El català dorm poc i menja molt. L'insaciable desig de crear de Catalunya

El distingit periodista italià Filippo Sacchi, que fa poc passà uns quants dies a Barcelona, acaba de publicar en el "Corriere de la Sera", de Milà, un extens article parlant de la nostra ciutat.

A continuació en traduí un extens fragment ple d'observació i de cordialitat envers Barcelona.

"Català, germà en Sant Jordi i en la llengua, qui no et coneix i no et sent, perd una de les rimes més pures de la lluminosa estrofa de la raça. Catalunya és un d'aquells pobles que neixen amb set o vuit graus de vitalitat més que els altres, tament amb un vi que té tants graus d'alcohol més que un altre. Meridional, té particularitats que el distingeixen absolutament de tots els mediterranis: per exemple, dorm poc i menja molt. Barcelona, que té la latitud nominal de Roma i l'efectivitat de Nàpols, avorix la son i menja com un holandès. Indubtablement, és la ciutat més noctàmbula d'Europa. És cert que hi ha altres ciutats noctàmbules: París, Madrid, Atenes, Cristiania, cada una de la seva manera són ciutats que tenen el costum d'anar-se'n al llit tard. Però, comparada amb Barcelona, són modestes principiants. Perquè Barcelona no és una ciutat noctàmbula per segons fins, pel clima o per desig d'esbarjament o per qual-sevol altra raó: és noctàmbula com ho són tots els veritables noctàmbuls, per vocació, per instint; noctàmbula "per no dormir". L'encara una altra singularitat excepcional: Barcelona és tota noctàmbula, no hi ha estament ni classe social que se'n sostregui. Fet i fet, que els teatres comencen a les onze, que els cafès s'obren oberts fins a la matinada, o que els tramvies circulin ininterrompudament durant les vint-i-quatre hores del dia, no voldria dir gran cosa si no fos l'extraordinària normalitat amb què aquesta vida nocturna s'insereix en els gustos i en els costums de tota una població. Molt sovint veureu famílies burgeses, mare, criatures, oïes i xirots, entrar al cafè a la una de la nit per prendre un gelat sense presses, tots riadors i com si fos la cosa més natural, tranquil·la, amb el posat d'una gent que es disposa a passar una vetllada agradable.

Si de la Plaça de Catalunya passem al Paral·lel, la gran artèria popular que travessa el barri de Montjuïc, per on caminen durant més d'un quilòmetre entre mig de teatres, sales de ball, cafès, concerts, on s'exhibeix la llicència més desvergonyida, trobareu entre obrers amb boina basca i espanyols al costat de la dona que porta la criatura al braç, barrejats amb una multitud de noies que es passen, el moviment normal de qualsevol barri popular cap al tard; i basta que l'orquestra d'un cafè ataquí la sardana, la dansa popular catalana, perquè de seguida es formi al mig d'1 carrer cercles de dansaires que es mouen saltiront amb un ritme una mica pastoral; i veureu que de camplien i que els passavolants mica en mica els cercles s'entremeten en la dansa fins que l'anella ocupa l'amplíssima via i els tramvies per passar, tocant incessantment la campaneta, han de trencar la cadena dels dansaires, que immediatament se solda i la dansa continua: ingènua clapa de folk-lòre dintre d'aquella bàrbica illa de Citerera proletària. I si deixant el Paral·lel travessés el dèdal de l'Albareda de la Barceloneta vella pels carrers que volten el claustre silenci romànic de Sant Pau, desbomboquen a la Rambla, l'artèria més cèlebre i típica de Barcelona, que com el carrer de Toledo i la Cambiadora de Marsella és un dels més complets exemplars de passeig mediterrani. Allí, a les freses de la matinalda el gran pas central encara és ple de gent pacíficament asseguda a les andres instal·lades a la vora del marxa-pen, conversant o llegint els diaris de la nit o simplement per gaudir de l'animaçió de la Rambla. Només hi ha una hora, el màxim dues, durant les quals el moviment de les Ramblas s'ensopex lleugerament: són els primers hores del dia. És l'ú-

níc moment que sentiu la pluja dels ocells dels vells platans, dels pardals que habiten especialment la Rambla de Sant Josep, potser perquè durant tot el matí d'aquells arbres hi ha el mercat dels ocells, "llores" i canaris i ocells de tota mena, i es comprèn que aquest vintagut els interessi. A les set, dos quarts de vuit, reprèn el moviment; a les vuit, la Rambla torna a arar de gom a gom. Het's act on rau, per mi, l'incompreensible, allò que trasbalsa totes les meves idees en qüestió d'horari. El mateix carrer que a altres hores de la nit heu vist ple de bullie, el retrobeu sota la calda del migdia i a l'hora de la sesta, congestionat de gent i de vehicles, exordador de motors, sotraguejat per aquells omnibus feixucs com tancs, trepidant de moviment confós que de vegades arriba a la hiperestèsia, com quan a entrada de fosc passa aquell tron elèctric de Sarrià, que travessa la ciutat a seixanta quilòmetres l'hora. I dones, quan dormen els barcelonins? Confesso que per més que he provat d'explicar-m'ho no he reeixit mai.

Perquè el barceloní treballa, això cal no perdre-ho de vista. Si Barcelona és la façana d'Espanya (façana mediterrània d'un poble mediterrani), Espanya és un gran país. Els catalans volen fer de Barcelona un dels més potents organismes de producció i de tràfic del Mediterrani i cal reconèixer que està en camí d'aconseguir-ho. La seva política separatista fins ara no s'ha manifestat sinó sota la forma d'un insaciable desig de crear; d'aquell primer desllum d'autonomia que significa la Mancomunitat de Catalunya, en vuit anys n'han sortit sis mil quilòmetres de línia telefònica, vuit cents quilòmetres de carretera, hospitals, biblioteques, fundacions escolars de proporcions esferocòres com aquella Universitat Industrial, que potser és la més completa d'Europa. Els catalans es queixen que el centralisme de Madrid els expolia en benefici de regions menys actives i productores; lluiten per una autonomia plena que els permeti d'utilitzar tots els seus recursos, de canalitzar totes llurs energies vers el somni de la grandesa catalana. Amb les presses, passen pel damunt de tantes circumstàncies de fet, el desconeixement de les quals podria precipitar la situació, qui sap si amb avantatge per a tots; i d'aquesta pressa ve llur impaciència, llur descontentament, llur turbulència proverbial. Són uns inquietes. Es comprova que el terme mig de la vida dels barcelonins és inferior al de molts d'altres. Avant els homes de la vida breu, perquè d'ells serà el regne del cel.

Però heu-vos aquí perquè com a façana d'Espanya, Barcelona comença de presentar alguns inconvenients...

EL PARTIT POPULISTA TURC DISCOURS DE MUSTAFA-KEMAL PAIXA. — ES SEGUER QUE SERA RELEGIT PRESIDENT L'OBERTURA DE L'ASSEMBLEA

Constantinoble, 11.—Comuniquen d'Angora que 113 diputats inscrits en el partit popular han celebrat una reunió sota la presidència de Mustafa Kemal-paixa, el qual pronunciarà un discurs en el qual recordarà les causes del moviment nacional i els resultats obtinguts fins ara.

La reunió examinarà l'estatut del nou partit i la línia política ha de seguir durant el període de les eleccions, donant-se lectura després als acords concertats a Lausana amb els Estats Units, els quals foren calorosament aplaudits.

La nova Assemblea comprendrà 280 diputats, eleint-se que per a la seva presidència és segur que es reelegirà a Mustafa-Kemal-paixa.

L'obertura de l'Assemblea tindrà lloc avui, dissabte.—Havas.

DUES TOPADES DE TRENS

Bucarest, 11.—Ha ocorregut un nou descarrilament a la línia de Timiscara a Bucarest. Han resultat cinc morts i 16 ferits. Prop de la ciutat s'ha registrat també la topada d'un tren ràpid amb un tren de mercaderies, resultant alguns ferits.—Radio.

La llengua dels esclaus

Els que vivim a Barcelona, malgrat ésser la nostra estimada ciutat, la fogaina més oncosa del nacionalisme, aguantem amb un cert esperit mesell aqua la llengua imposada que, no és la nostra. La força del costum, les rodes ensopeles de tota la màquina oficial, la vida del comerç, són coses que totes plogades ens ensopeixen els ulls i les orelles, per aguantar la llengua imposada. De tant en tant protestem, o engegum la mica d'ironia que Déu ens ha donat, contra els desgraciats adeptes que a casa nostra té la famosa llengua espanyola.

I aquests adeptes, quan són de nos, i dones belles, ni gossem atacar-los de drol fins, claudiquem i tot i ens ajupim com uns gossos. Què hi farem! La cosa s'ho porta. Això ens passa a tots, i hem de confessar la nostra misèria. En l'aire artificial i la barreja de la ciutat, la llengua imposada fa la viu viu, i cap ferm nacionalista s'està d'anar a un teatre on es parla en llengua espanyola, ni d'anar al cinema on tots els rètols i advertiments i literatures tronades estan escrits en la llengua ciutadana.

Anant pels pobles a l'estiu, aquesta qüestió de la llengua ja és tota una altra cosa. Hi ha pobles i pobles d'estiu. Els que la gent estima i prefereix sobre els altres, són aquells on el pres lligi d'unes algües, d'unes ombres, o d'una intensa calor determinada, els han convertit en sucursals de la cursileria i la poca-solta de la gent de ciutat.

En aquests pobles seriosos des del punt de vista econòmic però malalts de tota mena d'opímies arquitectòniques, amb torres de sucre candi i jardins lamentables, la llengua imposada viu com el peix a l'aigua en un estat de ridícula deformació. Quan un va cap a aquestes viles d'estiu és pot dir que ja hi confia. Els estiuencs fan una vida a part, no tenen cap contacte sincer amb el poble ni amb la naturalesa. Hi ha una mica de casinet, de balneari o del que siga, i si més no, una torre més gran i de més mal gust que les altres, amb un propietari que té més diners o més anomenada, i totes les famílies que s'estimen cultiven la seva amistat. Allí la llengua imposada és una cosa que té més de grotesc que de revoltant.

Hi ha, però, altres viles a Catalunya, on encara el mal gust dels burgesos ciutadans, no ha arribat a prostituir-ne les bel·leses. On el paisatge i l'arquitectura són tot emoció, tot sincera gràcia vivent. En aquestes viles la nostra estimada llengua s'hi belluga lliure i airosa sense pressions i deformacions oficials. De tant en tant cauen paraules com pedres precioses, i aclariu punts filològics que viuen més enllà de les gramàtiques. Quan en aquestes viles, en el moment en què esteu més encaisats, i us sentiu més forliment i més doigament catalans, us peta a les orelles com una pedra de traicció vil, la llengua imposada, sentiu com una mena d'odi; aquell esperit mesell de ciutat, és convertit en un nervi extraordinàriament sensible, i us adoneu d'una manera clara i precisa del que és allò que podríem dir-ne la llengua dels esclaus.

No fa gaires dies em trobava en un dels pobles més bells i més plens d'història i prestigi de la costa empordanesa. Guaitava la badia meravellosa una mica picada per un gargal fortet, l'amfiteatre de cases blanques, totes irregulars, i darrera uns turrons amb oliveres i garrofers i vinyes, i més enllà una muntanya altíssima tota erma i clapejada de garrigues oloroses. I al mig de la badia, dues barcas, amb les veles recollides, com aquelles de les estampes antigues, dangaven bojament davant l'immutabile blancor de les cases. Pocs indrets hi ha a la nostra terra que tinguin la gràcia i la grandesa d'aquella badia.

Jo confesso que em sentia una morat de tot allò amb una força que m'arribava al viu de l'ànima, i veia aquell en una platja on hi solen anar els estiuencs, veia sentir aquell so agre i impròpi de la llengua imposada; la llengua imposada, en aquell precís moment, era una protesta d'impotència, un renoç ridícul, contra tantes bel·leses.

I no us pensu que és persona que gastava la llengua dels esclaus, fossin cap carabina de bigotís sentint-se la vida miserable, ni cap professor d'Institut, ni cap empleat d'hisenda, ni cap canonge andalús: eren uns

nois catalans, tan catalans com jo mateix, joves i foris, que mostaven el pit nus torrat del sol amb unes certes pretensions al·lòtiques. Eren estiuencs de la vida en aquell poble, tal vegada els seus avis havien sortit d'aquella platja, i van ginyar els seus primers diners en les glòries aventures de la mar, no sabent altra llengua que el català dialectal tan típic d'aquella platja.

Jo pensava de què us valen, pobres catalans, pobres germans meus, la vostra joventut i les vostres pretensions al·lòtiques, i el somriure de les noies que us volien i les xemenies de la fàbrica paterna, si sou els esclaus més lamentables, contents amb la vostra servitud; i mostreu amb una alegria idiota, la marca del vostre esclavatge? Podreu tenir bona taula i bon llit i una certa felicitat familiar, però el cel us ha negat, o heu destruït vosaltres mateixos, aquell sentiment de pàtria que, diguin el que vulguin, encara és el més fort de tots els sentiments del món, i és el que dona les joies més altes, i el que fa complir a nills elues els més grans sacrificis.

En aquests moments sentiu, els que us estimeu la vostra terra, el que cal fer i el que cal lluitar entre nosaltres mateixos, per dignificar allò que és el punt més viu i més essencial del nostre nacionalisme. D'avegades discutint i parlant d'aquestes coses, us tiren en cara la vostra intransigència quan es tracta de la llengua espanyola. El vostre "no voler saber-hi res" de tot allò que sigui llengua i cultura espanyoles. Els que heu viatjat per terres castellanes i heu sentit la llengua pura d'Àvila, tota esmaltada de diminutius i paraules gracioses, els que us heu entretint llegint aquella obra d'un jove formidable que diu per títol "La tragièdia de Calixto i Melibea" us pot semblar aquesta intransigència davant de la llengua espanyola, un punt de més, un moment d'hi comprenció.

Però, els que penseu això, pènseu també que si en alguna cosa cal ser radical i dur el dogmatisme a la punta de l'espasa és en nacionalisme; de ser massa comprensius i massa tolerants ens hem perdut.

Jo estimaria aquell parlar d'Àvila, la seca i farrucosa i aquella famosa "tragièdia", quan Catalunya siga Catalunya, i quan no trobi cap germà meu empastifant l'aire pur de la costa brava amb la llengua dels esclaus.

Josep Maria de Sagarra

Convenció aèria franco-holandesa

Una convenció aèria ha estat concloua entre França i els Països Baixos. Comporta reglaments sobre el transport dels passatgers, mercaderies, lletres, paquets postals, etc. Hom ha reglamentat la qüestió d'identitat dels passatgers, passaports i passatgers i determinat els llocs de partida i d'arribada que podran tenir lloc només als aeròdroms i els ports d'aviació. També es prohibeix el transport d'armes, municions, explosius, coloms missatgers, o de tenir a bord un aparell de telefonia o de telegrafia sense llicència especial de l'Estat al qual pertany l'aeronau.

Els enemics se s'indiquen

Comuniquen de Constantinoble, segons el *Secolo*, que els enemics han acordat organitzar-se per a llur defens. De moment hom anuncia que els enemics del Serail i els enemics dels harem s'han constituït en sindicat per fer valer els interessos de llur classe. Els estatuts d'aquesta singular associació han estat ja dipositats a la prefectura.

La situació a Europa

La confusió política a Alemanya és tal que es parla de guerra civil. Els comunistes han presentat una moció de desconfiança al Govern. Els socialistes, requerits per Ouno perquè votessin en contra, s'hi han negat, oferint abstenció. En vista d'aquesta actitud, han cònficat les convencions per formar nou Govern, la presidència del qual l'ocuparà el doctor Stresemann, cap del partit popular.

La nota britànica insisteix que Anglaterra ha de pagar a l'Estat Unit amb el que troqui de les reparacions, dirigit a l'Indústria, però, cada dia són més contraris a l'ocupació francesa de la Ruhr.

FINANCES I COMERC

COTITZACIONS DEL DIA 11 D'AGOST DE 1923

BORSI MATI					BORSI NIT					DIVISES ESTRANGERES					BORSA DE MADRID					BORSA DE PARIS					CANVI DE L'OR					MERCAT DE COTONS																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
Nord.	Ob.	Alt.	Bas.	Tanc.	Ob.	Alt.	Bas.	Tanc.	Ob.	Alt.	Bas.	Tanc.	Francs.	Libras.	Dòlars.	Corones.	Com.	Interior.	Ext.	Com.	Interior.	Ext.	Com.	Interior.	Ext.	Com.	Interior.	Ext.	Monedes or Afrens.	Isabel.	Unhes.	Petites.	Francs.	Libras.	Dollars.	Cotitzacions del 11 d'Agost 1923																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
Alacant.	68.45	68.05																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				</

LA BORSA, SETMANA PER SETMANA

Setmana aquesta de poques operacions, però de tipus en general millorats.

Els valors de l'Estat, que la setmana passada havien estat tan castigats, han registrat una bona reacció.

L'exterior, que per una sola ventada d'uns centenars de milers de pessetes, com diguérem, llàstimosament va deixar-se caure fins a 83.40 en la Sèrie F de 24.000 pessetes, ha anat pujant, quan s'ha vist sollicitat sense oposició, a fins a 86.40; amb un xic més, puja un enter en una setmana.

Més modesta, però no haver estat tan inquietada, la puja de l'interior. Les Sèries del qual, segons elles, avancen d'un quart a 0.30 i 0.35.

La forta puja de l'Amortizable que avança ben bé un enter, s'explica per l'escàs del cupó que venç dimecres vinent, dia 15.

Es clar que això podria veure's la setmana passada així mateix, però el fet que en aquella va dominar, de l'interior de l'Estat, tenia la Banca a l'expectativa.

Les obligacions del Tresor, dintre l'assenyalat aparent cercle estret de la seva vida, es permeten també un avanç, més modest, com el de l'interior.

No faltaria dir que, paradoxalment, quant més s'acosti el termini de venciment d'aquestes tanques d'operacions, menys es cotitzarà el mateix, sinó l'inevitable ajornament dintre el fauqueig on l'Estat ha ficat els capitalistes inconscients.

Els Municipis han pujat, així mateix. El d'emissió de 1906, del 4 i mig, que és el de guàrdia, passa de 80 a 80.65.

Les Ampliacions no es mouen, i la de 1920 es cotitza, feixuga, a 77.25.

Els del 6 per 100, de 1921, perden un quart sota la par i els de l'Exposició apareixen algunes vendes que comencen essent absorbides a 99 i no troantollen més que a 98.85, per la paciència i per la del venedor. Els Bons de la Reforma sostenen el canvi de diner a 84.

Avançen fins a 79.75 les Diputacions velles, amb compres d'aspecte de substitució de títols o arrendament de partides.

Les Mancomunitats, sense canvi massa fix, si s'ofereixen es fan a 73.50 i si se solliciten a 74. Pot això tenir l'aparició d'una perogonada, però no ho és. Durant molts anys la cotització d'aquest nostre amat valor nacional ha estat molt més seriosa i no d'rida. Aquesta diferència tan marcada de mig enter pot tenir explicació en les operacions a l'acte a les finestrades dels banquers, però en tot valor popular a Borsa la diferència entre diner i paper és sempre més acostada i en les Mancomunitats ha d'esser-ho.

Es fan bastantes operacions de Caixa de Crèdit Comunal a 73.50.

Sotsguines les Caixes d'Emissions a 85.75, amb regulars transaccions.

Dels ferrocarrils del 3 per 100 el Nord segona Sèrie passa de 62.50 a 63; les Pamplones de 61.65 a 62.15; i les Prioritat Nord de 56.85 a 66.15.

Els Alacants del 3 per cent de la primera hipoteca també avancen de 59 a 59.25. La Sèrie B del 4 i mig que es cotitza a 79.50, acaba cotitzant-se a 80; la F del 5 per 100, de 87.35 a 87.75; i la G del 6 per 100 passa a 102.15.

Les Franceses, del 2 i quart per 100 del 1878—valor vell, mig oblidat, que de tant en tant ve a donar un tomb per Borsa—es va cotitzar a 52.25 ara fa uns quinze dies i ara es demana a 53.25.

Pec negoci en Obligacions dels ferrocarrils andalusos.

Els ferrocarrils catalans donen una estrada fins a la par.

De les obligacions industrials, les de la Catalana del Gas del 6 per 100, de la Sèrie G, que havien baixat a 90.50 pel perill de vaga quan la de transports, mantenen amb bon nucli d'operacions els canvis recobrats de 94.

De l'Energia Elèctrica les Obligacions del 6 per 100 passen de 94 a 95 aquesta setmana.

Es fan operacions a 95.50 de Productes Pirelli i es mantenen sollicitats.

Les Obligacions Clade, valentes a 101.

De 105.25 a 106 guanyen les Transatlàntiques noves, molt cridades.

Les accions preferents del 5 per 100 de la Peninsular de Telèfons, sostenen el canvi a 88.25, havent abans reaccionat fins a 88.50.

El Barcelona Traction preferent del 7 per 100 s'ha anat operant, molt demanat, fins a 112; i les Cremalleres han seguit pujant. Arribaren a 100.25 la setmana passada, i aquesta a 101.50, sense esbafegar.

Un pobre i lleuger comentari li toca al 11 de mes.

Ha bastat la baixa dels Automòbils, de què ja vàrem parlar, perquè tots els valors d'especulació nova, de més o menys categoria que els automòbils, fossin aparentment bandejats del rotlló.

No s'han commogut, però, les cotitzacions. La darrera de Transversal va ésser ahir tarda 165.25.

Resignats, constants, fidels, denen a cada sessió fe de vida els Nords i els Alacants. Aquest mati clouen, respectivament, a 68.45 i 68.05. Han caminat pensament tota una setmana i encara han reulat uns pocs cèntims.

Els borsistes vells els miren ja amb melangia.

El nouguet buscatil se n'és anat aquesta setmana a la moneta. El temporalment especulador de Barcelona s'ha llançat a la puja de dòlars i lliures esterlines.

La puja real—i no d'ara—s'ha iniciat a Nova York i a Londres, però no és pròpiament puja, sinó en realitat baixa de la peseta en aquells mercats, com també a Ginebra, la qual cosa fa principalment alts aquí els canvis de dòlars, lliures esterlines i francs suïssos.

Encara que sigui perjudicant la peseta, l'especulador juga i dona aquí a les monedes estrangeres tipus alts a què no arriben pas les paritats.

Per exemple: aquest mati hi ha hagut una bona, de deu a onze, que la puja s'ha fet neguitosa.

Segons atentes informacions nostres, es pagaven dòlars a 7.40, lliures esterlines a 33.80, francs suïssos a 134 i francs francesos a 41.80.

Doncs bé, advertint—deixant apart el canvi de la peseta a Nova York—com no ens ha estat facilitat per haver tingut ahir la Borsa closa—que de Londres en cap moment ha vingut la peseta a tipus superior a 33.50, de Ginebra a 76.25 i de París a 242. La paritat del canvi de la lliura ja resulta feta per quant a Londres cotitzen a tantes pessetes lliura; la paritat de francs suïssos surt només a 1.14 i la de francs francesos a 41.32.

Sense comentaris, puix ja els havem fet o els suggerim, demostrant l'atrabalada inconsciència dels especuladors.

A última hora, poc abans de la una, en anar a cloure aquesta crònica, s'imposa un xic el seny. Reunim al moment les últimes operacions:

Francs francesos, 41.40.
Belgues, 32.10.
Suïssos, 133.25.
Dòlars, 7.345.
Lliures esterlines, 33.50.
Lires, 31.05.
Marcs, 2.75 ptes. el milió.
Corones, 125 pessetes el milió.

R. Suredaich Senties
Dissabte, 11 d'agost de 1923.

NONELL GERMANS
CANVI: VALORS: CUPONS
Rambla del Centre, 16

ALCOHOLS PURS
rectificats de 95/97. Especials per a Clíniques, laboratoris, farmàcies, perfumeries

ANISATS
de totes classes
VENDA A L'ENGROS I AL DETALL

A. ANTICH
Ronda de Sant Pau, 32.
Telèfon 810 A.

COL·LEGI D'ADVOCATS

El capítol número 2 dels títols de l'emprèstit, de venciment el 15 del corrent, es farà efectiu al "Banco Urquijo Catalán" a partir del següent dia 16, abonant-se la quantitat líquida de pessetes 688.

Barcelona, 12 d'agost de 1923.
El Delegat,
AMADEU HURTADO

Mercats

INFORMACIÓ DE LA CASA
J. ESPINAS
Adobs

Superfosfat d'os 18/20 àcid fosfòric i 1/2 nitrogen, a 15.
Superfosfat de calç 18/20 per 100 àcid fosfòric soluble, a 12.50.

Idem ídem 16/18 per 100 àcid fosfòric soluble, a 12.
Idem ídem 13/15 per 100 àcid fosfòric soluble, a 9.50.

Sulfat d'amoniac 20-21 per 100 nitrogen, a 53.
Nitrat de sosa 15/16 per 100 nitrogen, a 43.50.

Sulfat de potassa 90-92 per 100, equivalent a 49/50 potassa pura, a 11.
Clorur de potassa 80/85 per 100, equivalent a 50/51 potassa pura, a 31.

Matèria orgànica còrnia natural 10/11 per 100 nitrogen i 2/3 àcid fosfòric, a 40.
Nitrogènia "Sant Jordi" 8/10 per 100 nitrogen, a 25.

Producte fosfatat "Sant Jordi", a 60.
Nitroca

Sofre "Sant Jordi" 98/100 per 100, el sac de 40 quilos, a 12.50.
Sofre "Sant Jordi" "Extra F", 98/100, el sac de 40 quilos, a 14.

Sofre precipitat (gris), el sac de 40 quilos, a 7.
Sofre sublimat (flor), el sac de 50 quilos, a 17.

Sofre terros, els 100 quilos, a 27.
Sofre canó, els 100 quilos, a 45.

Mercat de Vins

Preus per grau i hectòlitre i mercaderia posada al celler del col·lector. Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de Vins de Barcelona:

Penedès blanc, a 150 pessetes.
Idem negre, a 140.
Camp de Tarragona blanc, a 175.
Idem ídem negre, a 150.
Conca de Barberà blanc, a 140.
Idem ídem negre, a 125.
Priorat negre, a 175.
Vinyanova i Gellí negre, a 140.
Igualada negre, a 130.
Martorell blanc, a 175.
Manxa blanc, a 175.
Alcántar negre, a 2.
Mistral blanc, a 250.
Idem negre, a 240.
Moscatell, a 300.

Mercat d'olis

OLIS D'OLIVA
Corripi bo, a 105.05 pessetes els 100 quilos.
Idem superior, a 200.
Classe fina, a 250.45.
Idem extra, a 265.21.
Mercat encanulat, amb els preus sostinguts.

OLIS DE PINYOLA
Color verd, de 104.34 a 108.00 pessetes els 100 quilos.
Idem groc primera, de 112.04 a 117.20.
Idem ídem segona, de 108.09 a 113.04.
Sense envàs. Preus sostinguts.

OLIS DE COCO
Blanc (amb envàs), a 150 pessetes els 100 quilos.
Cochin, a 200.
Palma, a 160.

OLIS DE LLINOSA
Cru: a 185 pessetes els 100 quilos.
Cuit, a 195.
Sense color, a 215.
En caixes, 8 pessetes més per 100 quilos.

OLIS DE GACAUET
Corripi, a 165 pessetes els 100 quilos.
Refinat, a 155.
Arribades de la present setmana per l'estació del Morrot:
Olí andalús, 12 vagonos.
Olí del país, 15.
Quelien, a l'empenyada estació a vagonos.

Per la mar han arribat 70 vagonos d'oli andalus.

MERCAT DE LLOTJA

BLATS		Civada Plata, de.		30 a 31		Cigrons	
Arad i Navarra, de.	40 a 50	Faves Majorca, de.	.	Faves Valencia, de.	43 " 44	Sauc, de.	.
Castella i Manxa, de.	45 " 40	Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 44/48, de.	105 " 100
Extremadura, de.	30 " 40	Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 48/50, de.	101 " 100
Andalusia dur.	33 " 31	Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 52/54, de.	98 " 80
(Preus en pessetes 100 ks. sense sac damunt vago origen.)		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 58/60, de.	97 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70
		Faves Majorca, de.	.	Faves Majorca, de.	43 " 44	Blancs arrugats alfarinats 60/65, de.	96 " 70

Impressió general:

Ahir el mercat es veié bastant desanimat. Els compradors es resisteixen en les seves compres i això fa que s'iniciï una baixa en molts articles.

Els ordres de la nostra terra van trobant l'acceptació que temps enrera presentem. encara que alguns comerciants, veient-hi poc rendiment, s'abstenen d'adquirir-ne. Creiem però que l'activitat dels venedors no deaurà. Posat aquí resulta de 31 a 32 pessetes els cent quilos amb sac, que és el preu que li pertoca comparat amb el del morese.

Els blats i les farines troben poca acceptació.

Mercat regulador d'inca (Mallorca)

Ametlla, a 230 pessetes.
Mongetes blanques, a 108.
Fesols, a 92.
Garrofos noves, a 16.50.
Fígues per destil·lar, a 24.
Idem ídem canvia, a 4.50 pessetes la caixa de 10 quilos.
Idem ídem bordissot, a 7 ídem ídem.
Ordi, a 20.
Civada, a 27.
Cigrons, a 49.
M'esc, a 34.
Tot els 100 quilos.
Polpa abarroc, a 10 pessetes la caixa.
Porcs, de 32 a 33 pessetes la rova.
Safra, a 3.70 l'anca.

Preus actuals

Alfals d'Urgell primera, a 20.
Idem ídem segona, a 15.
Palla d'Urgell i del país, a 12.
Idem curta d'Aragó, a 11.
Idem per embolgar, a 11.
Idem per omplir mardreges, a 11.
Tot per 100 quilos estació de Barcelona.

Pau Bricall Creus
Agent de Canvi i Borsa
Plaça de Santa Anna, 15, 2on. 1a.
Apartat 228 Telèfon 5622 A

Joaquim Marsans Peix
AGENT DE CANVI I BORSA
PASSEIG DE GRACIA, 17
Complimentació d'ordres de Borsa en valors al comtat i en monedes estrangeres. Intervenció de contractes sobre mercaderies o valors. Subscripcions a emprèstits, etc., etc.

Directorio telegràfic
"MARGENTE"
Telèfons: 445 A i 499 A

L'única que substitueix avantatjósament la llei fresca en l'ús domèstic i en l'alimentació dels infants. Fàcil de fer a casa a qui en demani a la SOCIETAT NESTLÉ A. E. P. A., Granvia Layetana, 41.—Barcelona.

CAMISERIA
F. VEHILS VIDAL
2, Portal de l'Angel, 2
Camises Camp. 10 Ptas.
" Peral. 12 "
" Fent a mida. 15 "
" Popelín. 15 "

GRANS REBAIXES

Chaves i Ca. S. en Cta.
BANCA, CANVI, VALORS
Rambla del Centre, núm. 6
Telèfons 1230-1231 A

BANC DE CATALUNYA
BARCELONA
Rambla dels Estudis, 10. Telèfons A. 561 i 562. Apartat de Correus 568
Direcció telegràfica i telefònica: CATALONIABANK

COMPTES CORRENTS — COMPTES DE VALORS — CAIXA D'ESTALVIS — BANCA BORSA — CUPONS — GIRS — CANVI DE MONEDES — DELEGACIÓ DEL BANC HIPOTECARI D'ESpanya — DIPOSIT DE VALORS EN CUSTODIA — SUBSCRIPCIONS A EMPRESTITS

CAMBRA CUIRASSADA
Dimensions i preus de lloguer

MODEL	ALT. en cm.	AMPL. en cm.	FOND. en cm.	Capacitat en dm. cub.	PREU ANUAL PESSETES		
					1 titular	2 titulars	3 titulars
A	15	25	53	19,875	30,—	65,—	108,—
B	25	25	53	23,125	30,—	111,—	180,—
C	25	51	53	67,275	80,—	216,—	345,—
D	50	51	53	134,550	120,—	380,—	620,—

Els impostos són a càrrec del Banc

A ANGLATERRA

... ..

MITING A CER

estat descobert un document que demostra que l'acció del partit comunista està dirigit per un Comitè secret que executa les instruccions del Poder ho farà en companyia de von Kardhoff, el seu fidel conseller.

el dia 15 d'agost, a les 9 de la vetlla

... ..

PAGINA AGRICOLA

Núm. 20

L'ALÇAMENT DELS VINYATERS

El Priorat, la terra aspra i grega que esguardava la majestosa de Santa Dei, s'ha posat en marxa. Una nova unió sagrada contra el perill de la misèria agrícola, els vinyalers. La crisi tremenda que travessa la producció vinícola ha determinat, finalment, l'escletxa inevitable. Els vinyalers del Priorat, cansats de sofrir, cansats d'instàncies, protestes i delegacions a Madrid, s'han reunit i han llançat, cap a ponent, un clam unànime d'amença.

L'acte celebrat a Falset no és res més que això: una amenaça. La indignació, acumulada per anys i anys de vexacions i de desgràcies, ha produït un esclat violent. La paciència, que és la virtut dels debils o dels covards, no és ja la virtut dels vinyalers.

La manifestació de Falset no representa pas un alçament de paràsis. No és un estament socialment inútil el que protesta, no és el consumidor, tan delicadament curat pels governs d'Espanya, potser perquè a Madrid solament es consumeix; és el productor petit, aquell pel qual la migrada producció representa un gegantí esforç diari, una lluita constant contra les forces cegues de la naturalesa que en un moment poden destruir tot el seu treball.

I aquest productor no demana gaire. Les seves exigències es limiten a obtenir que l'estat el deixi viure i per això aspira a que es compleixi la llei. És el ciutadà que vol que els poders públics, encarregats d'assegurar el respecte a les lleis, facin efectiu aquest deure.

Molts pagesos ignoren encara la situació dels vinyalers. Cal que ho sàpigui i es preocupi pel que estiguin al seu costat, i si és necessari, els ajudi; demà les coses poden tornar-se i en la desgràcia es ho de tenir amics. La baixa dels productes agraris, que s'agreuja a tot el món, pot portar-nos a desgràcies doloroses.

Al mateix temps cal que aprenguin dels vinyalers la manera de defensar llurs interessos. El vinyater és el pagès més conscient, el de major sensibilitat, el més propens a l'organització; així com els altres són designats i un fatalisme desespantat els fa acceptar-ho tot sense protesta, ells saben protestar.

El moment és veritablement greu. La situació dels vinyalers és trágica avui i més trágica es presenta per demà si el Govern espanyol no es decideix a protegir els productors catalans.

El vi va barat, la collita es prepara abundant; França, que és la que regula actualment els nostres preus, no ens compra i no ens vol comprar. Els vinyalers francesos demanen l'elevació del coeficient aranzari aplicat als vins espanyols a l'ur entrada a la república. I segurament vencerau. L'ur força és infinitament major que la dels nostres pobres vinyalers. Ells poden fer frontollar un colós com Poincaré, mentre que els nostres vinyalers no poder fer bellugar un home com Garcia Prieto.

El coeficient aplicat als nostres vins és l'únic avantatge o compensació obligada pels nostres productors a canvi de nombrosos sacrificis, en el tractat de comerç hispano-francès.

Però ha estat un avantatge teòric; els francesos han pogut introduir a Espanya llurs productes i nosaltres no hem exportat sinó unes quantitats de vi insignificants.

En els primers quatre mesos d'aquest any hem importat de França per valor de 280.000.000 de francs i hem exportat per valor de 168.000.000. La balança comercial marca per a Espanya una pèrdua de 112 milions.

L'esperit dels vinyalers francesos es pot deduir d'unes paraules pronunciades per un dels seus representants, el diputat Legros, el qual ha cantat la superioritat dels vins d'Algèria, la filla fidel, "rics de sol, honrats i francs" damunt dels vins de Catalunya, Espanya, Itàlia, Portugal i Grècia, "pesats, malalts i carregats d'alcohol industrial". La campanya, com es veu, degenera i descendeix als arguments estúpids i de mala fe.

Davant l'actitud enèrgica i perseverant dels francesos, els vinyalers del Priorat s'han aixecat. Però lluiten en condicions d'inferioritat. Ultra posseir menys força, han de recórrer a un Govern incapaç de defensar llurs interessos. Incapaç potser, no per dolentia, sinó per ignorància.

La U. V. C., a primers d'any, seguint la campanya que amb tanta empenya ha emprès contra l'alcohol industrial, es dirigí al ministre d'Hisenda demanant que els inspectors dels impostos de l'alcohol fossin requerits per denunciar els fabricants de vi o llovers que usassin alcohol industrial, el qual, com l'home sap, no pot ésser emprat en l'elaboració de begudes, encara que l'home especial ho prohibeix taxativament.

Doncs bé, al cap d'uns quants mesos, el ministre d'Hisenda dicta una real ordre dient que la demanda no és procedent perquè la inspecció correspon al departament de Sanitat i Higiene, que depèn del ministeri de Governació.

Això demostra el que són els Governos d'Espanya; ignoren una llei que ha estat mil vegades recordada i més encara en aquests últims temps, que prohibeix l'ús de l'alcohol industrial en l'elaboració de vins, i de llovers, i ignoren que l'alcohol industrial no és perjudicial a la salut i per tant que res no té que veure amb ell la Sanitat i Higiene.

Dels dos camins que fan guanyar a Madrid, els pagesos del Priorat, no contaminats per la podridura de la política espanyola, han escollit el més noble, el de la lluita oberta, cara a cara. L'altre l'han deixat, i han fet bé.

Nosaltres confiem que assoliran la victòria.

A. Senent

LA FÀBRICA DE CERVERA

Un dels Sindicats agrícoles de Catalunya que ha pogut ésser bastit amb més treballs, a força de més constància i de més sacrificis és, sens dubte, el Sindicat Agrícola Comarcal de Cervera. Cal conèixer a fons la seva formidable obra ja des dels seus començaments, per descobrir-se amb respecte davant d'ella i davant d'aquells homes amb voluntat de ferro, els

quals, mitja totes les contrarietats imaginables, han triomfat després d'una lluita èpica, formidable, sense precedents en la història de les nostres organitzacions. I, especialment, cal retre un homenatge de respecte i d'admiració davant d'aquell home tot cor, tot voluntat i tot energia: el seu fundador i ànima, En Ramon Vidal de Montpalau.

I els sacrificis i amargures passades per aquella bona gent es poden comprendre si es té en compte que la magna obra s'ha implantat en una comarca on la pagesia sentia amb ben poca intensitat l'associació agrícola, i a desgrat d'això s'han basat una farinera cooperativa que els costa un milió i mig de pessetes, a més dels seus grandiosos magatzems de blat i farines de Cervera mateix, de Sant Guim i (en projecte) d'Agramunt, i de la panificadora digna de la fàbrica esmentada, i el capital de la qual ha estat subministrat, en quasi sa totalitat, pels aproximadament dos mil socis que la componen.

I amb tots aquests treballs cal esmentar la lluita formidable i èpica que han hagut de sostenir contra els seus nombrosos i forts enemics, els quals, d'una que va iniciar-se la idea fins ara, no han parat mai de llançar les seves insidies i calúmies contra aquells esforços rampants de la sindicació agrària i contra la seva obra, valent-se de tots els mitjans imaginables.

Però, així i tot, la raó i la força triomfava i la farinera s'alçava elegant i majestuosa, com un símbol de pau, de treball, de germanor i de força.

Doncs aquella fàbrica, la qual justament feia cosa d'un any que funcionava, aquell edifici cooperatiu, el més gran de Catalunya d'aquesta classe i un dels més grans del món, acaba de caure retut per un formidable incendi i convertit en un munt de cendres.

I tan gran devia ésser l'acció destructora del foc, que amb tot i acudir immediatament tota la ciutat de Cervera per sufocar-la, els seus esforços van ésser completament inútils.

La Sagarra ha perdut amb això el seu millor mitjà de sosteniment i Catalunya la més gran manifestació de la seva potencialitat com a poble agrari.

Des d'aquesta "Pàgina Agrícola" adreçam a l'esforçat Sindicat Agrícola Comarcal de Cervera el nostre més sentit condol.

No sabem dir res més; és massa gran la pèrdua perquè hom trobi paraules capaces d'al·lugar l'angoixa dels atribulats pagesos de La Sagarra, ni sabem encoratjar els seus directors davant del desastre sofert.

L'actual composició del Parlament Yanqui

Després de les darreres eleccions el Congrés dels Estats Units es compon, segons el *New York Herald*, de 126 diputats favorables al règim humit i de 207 favorables al règim sec. De senadors n'hi ha 27 que es decanten pel règim humit i 53 pel sec.

Aquestes xifres, encara que no molt consoladores han, no obstant, de deixar-nos satisfets, perquè representen un progrés en les idees anti-prohibicionistes. L'anterior Congrés era compost, en efecte, quasi íntegrament, per socs de la més intrínseca seguidia. La prova de la nova orientació més intel·ligent la donen els diputats Hül i Britton, que han presentat un projecte de llei autoritzant la importació i la venda de vi i de cervesa.

Fases de la formació de la mantega

El fenomen de formació de la mantega degut a l'agitació de la crema ha obert el camp a una varietat d'hipòtesis.

Segons Duclaux, els globuls grassos es troben emulsiats en la llet; amb l'agitació aquests globuls grassos s'acosten entre ells i se solidifiquen en petites masses angulars, les quals poc a poc es reuneixen en grumolls que acaben per fer-se més grosses i en una sola massa única que és la mantega.

En Soxhlet sosté que les gotetes es troben en la llet en emulsió estable i per això no es poden soldar per elles mateixes, perquè són separades per uns límits de substància albuminoide ben resistent. Amb una forta agitació els globuls es trenquen i les límines es trenquen i els globuls es solden.

Segons els estudis de Stadel, la formació de la mantega vindria d'aquesta forma: A causa de l'agitació els globuls grassos formen aglomeració de gotetes molt adherents entre elles i en el mateix moment es modifica l'estat físic del líquid.

Per en Stadel el pasatge dels globuls a l'estat sòlid implica un canvi físic en el líquid que envolta la matèria grassa.

Del punt de vista tèmic, el curs de l'elaboració de la mantega al microscòpic, pot ésser dividit en quatre fases:

Primera fase. — Els globuls grassos que inicialment en la crema són mòbils i independents formen aglomerats coherents i es van soldant.

Segona fase. — Els aglomerats formals se solidifiquen i la crema assolix els caràcters de patina.

Tercera fase. — Els aglomerats solidificats comencen a soldar-se, formant tènues granulacions visibles al microscopi.

Quarta fase. — Les granulacions butiroses, de primer invisibles, es fan visibles al natural, amb puntes groguenques. La massa inicia la subdivisió en una part llatiginosa.

D'aquest moment es precipita el soldament de les granulacions butiroses que passen a blocs butirosos.

Les condicions que influïxen en la formació de la mantega depenen d'una varietat de circumstàncies d'elaboració més que de la qualitat de la llet i de la naturalesa dels faratges, com generalment es creu.

Aquestes circumstàncies són, principalment: primera, temperatura de la crema; segona, grau d'acidesa de la mateixa; tercera, concentració de la crema; quarta, la velocitat de rotació de la barata; cinquena, capacitat de la barata; sisena, la pasteurització de la crema.

Temperatura de la crema.

El grau de temperatura de la crema té una acció notable no solament en el tot el procés d'elaboració de la mantega, sinó també en la qualitat i quantitat d'aquesta; com més alta és la temperatura més ben és la durada de l'agitació, però la mantega resulta tova. A temperatura massa baixa, és lenta la formació de mantega i és llarga la durada de l'agitació.

El grau de temperatura que ha de tenir la crema al moment d'introduir-la en la barata no és constant, sinó que varia segons l'estació, els caràcters de la crema mateixa i el tipus de barata, etc., etc.

No obstant, en la pràctica es pot tenir aquestes línies:

Per la crema dolça, de 10-12 graus a l'hivern i de 7-10 graus a l'estiu.

Per la crema àcida, de 12-14 graus a l'hivern i de 9-16 graus a l'estiu.

Per això durant l'hivern es troba freqüentment l'haver d'escalfar la crema, posant-la en una aigua i immersant-la en un dipòsit d'aigua calenta. A l'estiu, al contrari, serà necessari refrigerar-la, i per això el millor mitjà és emprar el glaç. La quantitat de glaç a afegir a la crema varia naturalment segons el seu grau de temperatura i potent-se determinar emprant la fórmula següent:

$$G = \frac{C \times 100}{80 - t}; \text{ essent } G =$$

quantitat de glaç, C = quantitat de crema, i = diferència entre la temperatura que es desitja tenir i l'actual de la crema, 80 = coeficient relatiu a les caloríes necessàries per la fusió d'un quilò de glaç.

Acidesa de la crema: Segons les experiències de Mr. Dornie

Altres han posat clarament en relleu que la crema àcida dona un rendiment major que la crema dolça.

Concentració de la crema: La crema molt rica en matèria grassa va millor per elaborar mantega que una crema diluïda, perquè els globuls grassos es solden més fàcilment i se solden més aviat. Però també en el xrigol de la crema concentrada el tenor de gras és més alt que el de la crema més fluïda.

Velocitat i rotació de la barata: Tant si el moviment de la barata és massa lent, com si és massa ràpid, la durada de l'agitació resulta massa llarga. En el primer cas perquè les topades dels globuls grassos es regeixen amb poca freqüència, en el segon perquè la crema, per la força centrífuga que es desenvolupa, en la forta rotació, gira adherida a la paret de la barata sense que vingui l'agitació.

No es pot indicar quantes voltes h a donar per minut, perquè aquestes varien segons el tipus de barata, per això és necessari estar a les prescripcions del fabricant. Per les a mà, varien de 45-60 lombs per minut, i per aquelles amb agitador, de 80 a 150.

Capacitat de la barata: És indispensable posar a la barata una quantitat de crema no superior a la que comporti la seva capacitat, perquè si la quantitat fos excessiva, degut al buiment de la crema durant l'agitació i degut també a l'augment de viscositat, s'impediria a les gotetes de grassa d'adquirir la convenient agitació per poder soldar-se. En general el volum de crema no ha de superar a la meitat d'aquell de la barata i aquesta llei agitador o paletes i un lere a un quart si manca l'agitador.

Pastorització de la crema: aquesta accelera sensiblement la durada de l'agitació i dona un rendiment en mantega superior al de la crema dolça, perquè té una quantitat d'aigua que ha perdut.

Eduard Budó

Gats per a Rússia

Una comissió dels Soviets és arribada fa pocs dies a Polònia expressament per comprar deu mil gats que seran escampats per totes les terres de la Rússia soviètica.

El govern rus està preocupat per la extraordinària multiplicació de les rates, les quals han esdevingut un veritable flagell pel país agreujant les carres.

La escassetat actual de gats és una conseqüència dels terribles anys de fam que ha travessat el poble rus durant els quals els gats han estat menjats com sabrosos llebres.

Es ben difícil en aquests moments de trobar gats als pobles; a les ciutats han desaparegut d'una manera completa.

Sofre SANT JOE

J. ESPINÓS :: CLAVE, 17

AQUELLA BOTIGUETA

El fill d'aquell matrimoni amic, del qual us parlava en la "Pàgina Agrícola", anterior, aquell noi mimat, poc treballador i que essent fill de pares pagesos i mig acomodats, ell no tenia vocació per les coses de l'agricultura, ara ja té la seva botigueta, amb la qual, i donades les dificultats dels principis i el poc capital emprat, troba un "passament". Però, més important que això és el goig que ha donat a la seva mare, que no s'hi veu de contenta...

Però com el del conte, són tants els nois de pagès que posen una botigueta, i tantes les vídues que empenen el mateix mitjà per al seu sosteniment i per pujar la família, i tantes les dones que prefereixen passejar-se amb el cistell de voltes i fils perquè els dona més que les feines de casa, baldament el seu home vagi mal cotit, i tantes les noies solteres de curta edat, que per no ésser una càrrega per a la família es valen d'això, i tantes els que havent començat estudis els han deixat per qualsevol causa i no sabent-se avenir a ajupir l'esquena fan el mateix; i els fills de botiguers que continuen el negoci; els faltats de salut i, per tant, impossibilitats per al treball que tenen en aquesta vida l'únic mitjà per viure; i les noies que es casen i empenen els seus estalvis junt amb la mica de dot, en un negociet que junt amb el treball de l'home ajudin a sostenir la casa; els retards que, disfrutant d'una pensió de l'Estat no els dona a prop per viure i fan el mateix; són tants, en fi, els que per qualsevol motiu es donen per posar botiga, que si bé ho mireu, tant als petits com als grans pobles, com a les ciutats, són tantíssimes les botiguetes, botigues o botigasses, que hom ha d'esclamar: Són massa botiguetes!

Es massa la gent que vol viure així i, en relació a elles, són pocs, massa pocs, per mantenir decentment a tanta gentada.

Tal és no orre que hagi d'esbranyar a ningú, ja que fins els mateixos botiguers se'n condolen.

Però, ja, tot i sentint i reconeixent els motius que fanen per quèixar-se he de mirar-ho sota un punt de vista ben diferent. Però, ahans, m'importa molt de fer constar que el meu plany no és precisament perquè hi hagi pocs o moltes botigues, ja que considero que és un mitjà de vida tan lliure com un altre i ben honrat, si el botiguier obra en consciència.

El que em dol és el que, havent-n'hi massa que venguin coses i que forçosament s'hagin de guanyar la vida en aqueix negoci, han de posar més guany sobre els preus de compra i això, naturalment, resulta en perjudici dels que compren.

Si en un poble s'instal·len sis botigues, poso com exemple, i aqueix poble té tres mil habitants, podrà mantenir i fins amb folgança aquelles sis famílies; però si de sobte, n'hi passen vuit, aquells vuit s'hauran de repartir el negoci que abans tocava només a sis, i com que amb el repartiment viurien, es venen obligats a posar els preus més cars, i imposar-nos

la obligació de sostenir-los, i per això, amb tots els respectes als botiguers, cal recordar que és una plaga.

I això és molt veu; Jesús ja va haver d'expulsar els mercaderes del temple, Sant Joan Crisòstom deia "que el marxant no és agradable a Déu", el divi Erasme deia "els mos...", valdrà més que no ho diguem, com també valdrà més que no ellem els comentaris i els diàlegs dels socialistes, Fourier, Bredt, Raiffeisen, Schnitzer i altres, gro pagandistes emigrants de l'associació com mitjà de defensa en vista dels abusos que naturalment ha de usar en pràctica, quan no ho fan amb el liberal proposu d'un negoci ben abusiu.

Per això, com que ni en l'antigor, ni ara ni mai, ha estat possible regular, en bé de tots l'existència normal de botigues, s'ha vingut en buscar, i s'ha trobat el mitjà regulador en la cooperativa de consum. I qui diria que material de consum, diuen tot, perquè si anem a veure la gent que viuen sobre els nostres productes mitjançant en les vendes, si considerem que hem de sostenir una sèrie interminable de corredors i comissionistes de baixa categoria, de corredors de més alta consideració, emmerciants, especuladors... Oh! Si si n'hi ha de gent molta de la qual la podríem suprimir! I el car que costa tota aqueixa xarxa de gent suprimible!

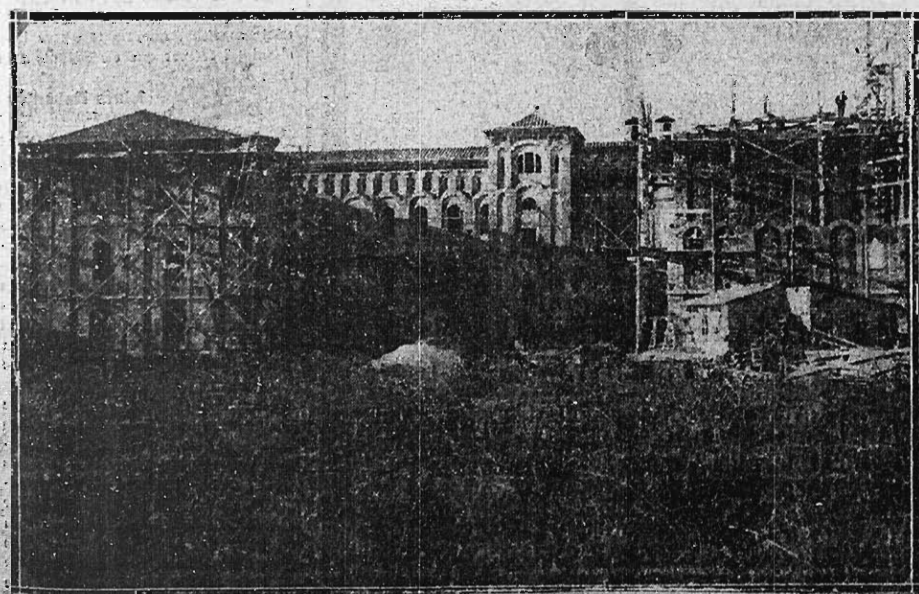
Aquells 28 botiguers de l'laa de Rochdale, (foto com exemple) reunit un petit capital amb aportacions setmanals de vint "centims", comencen la seva modesta cooperativa en 1844, posant, al cap de pocs anys, posar un petit magatzom, més tard una casa social i en 1856 eren ja 600 socis; amb 22.000 farines de beneficis; en 1870 arriben a 3.450 membres i amb un capital de 400.000 lliures, per arribar pujant en la forma citada, a tenir en l'actualitat l'engranatge d'uns 100 mil socis, i més de dos milions de francs nets de beneficis que constitueixen el capital social. I no és que aqueixa sigui sola, sinó que en segueixen d'altres, tan importants a Anglaterra mateixa. Alemanya, Itàlia, Bèlgica, etc. a més de les altres de més importància escampades arreu del món.

La millonada que representa, és clar que hauria anat a parar a mans d'altres, cosa que no té importància sola aqueix punt de vista, però si es té en compte els interessos del comprador, que és l'element més nombros, representa un estalvi enorme i molt més gros si es té en compte totes les avantatges de la cooperació que per massa salutables no cal esmentar.

A Catalunya existeixen cooperatives de consum i de producció importantíssimes, però cal reconèixer que no ho són prou encara perquè siguin capaces de regular mercats.

Cal, doncs, que a la ciutat i al camp la gent es desvetlli i s'entengui amb més intensitat l'aspiració de la cooperació que més satisfaci a llurs interessos; val que es deixi de mal fundats presentiments que hi acudi de finitísimes quantitats al qual no haurien aqueixa balança reguladora que tant pertorba.

Josep M. Rendó

Façana posterior de la Farinera Cooperativa del Sindicat Agrícola Comarcal de Cervera. (En construcció)

Façana de la Fàbrica de Farines Cooperativa del Sindicat Agrícola Comarcal de Cervera. L'edifici de l'esquerra és el magatzom de blat i farina (Vista presa després d'haver-se celebrat una Assemblea general)

NOTICIES D'ESPANYA

L'EXPECTACIO POLITIC A HA QUEDAT DEFRAUDADA. PER ARA NO HI HAURA CRISI

ELS SOCIALISTES DE LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS HAN FORMULAT UNA PROTESTA PER LA NEGATIVA DEL GOVERN A FACILITAR DOCUMENTS IMPORTANTS

HA QUEDAT DEFINITIVAMENT RESOLTA LA VAGA DE BANCA I BORSA
ELS MOROS SEGUEIXEN CONCENTRANT-SE ACTIVAMENT AL SECTOR DE TIZZI AZZA

LA SITUACIO POLITICA

VISITES AL PALAU

EL PRESIDENT DEL CONSELL
Tal com s'havia anunciat, a les deu i deu minuts del matí ha arribat al Palau el cap del Govern per despatxar amb el Rei.

Ha romàs a la cambra regia fins a un quart de dotze.

En sortir li han preguntat els periodistes:

—No porta cartera?

—No calia—ha contestat el president—, no venia a despatxar. L'únic objecte de la meua visita era el d'ampliar verbalment al Rei els acords adoptats en el Consell d'ahir a la tarda.

Com ja saben, en acabar ahir vespre la reunió, vaig parlar per telèfon amb don Alfons, i li vaig donar una breu referència del Consell, però com és natural, el Monarca necessitava l'ampliació de tot l'esdeveniment, ampliació que li he donat avui, informant-lo detingudament del desenvolupament de les deliberacions i plans a seguir.

Completat aquest deure, he pres comiat del Rei, car després d'esmorzar empenydrà la tornada a Santander.

Ha confirmat el president que demà se celebrará un nou Consell per al despatx de diversos assumptes de Govern, i que així acabarà la sèrie de reunions que s'havien anunciat per a després de la clausura del Parlament.

Com que els periodistes havien vist arribar al Palau un xic abans el senyor González Montoria, aquells han preguntat al cap del Govern si l'exministre d'Estat havia conferenciat amb el Rei.

—No—ha contestat el marquès d'Albuñosa—; segons tinc entès ha vingut al Palau per saludar el seu íntim amic el duc de Miranda.

—Vindrà algun personatge més al Palau?—han interrogat finalment els periodistes.

—No crec que vingui ningú—ha contestat el marquès d'Albuñosa.

EL GENERAL WEYLER

Malgrat haver anunciat el president que cap altra personalitat acudiria al Palau, no portaven esperant els periodistes un quart, quan s'ha aturat un automòbil militar a la Porta del Príncep, i s'ha vist baixar el capità general Valeri Weyler.

El cap de l'Estat Major Central ha saludat els reporters i ha entrat a les habitacions regies.

Un xic després arribava al Palau en un altre automòbil, l'Alt Comissari, senyor Silveira.

El general Weyler ha romàs al Palau des de dos quarts de dotze fins a tres quarts d'una.

En sortir han tingut ocasió els periodistes de veure's amb el general Weyler.

—No l'esperàvem—ha dit un periodista—. Ens pot dir alguna cosa?

—Que la visita és la que em corresponia fer oficialment després del meu nomenament de cap de l'Estat Major Central.

—No té relació aquesta visita amb alguna cosa del que han dit els periodistes?

—Res: l'únic objecte ha estat l'indicat abans.

—I no ha informat al Rei d'alguna cosa relacionada amb el Marroc?

—Res d'això.

I el general Weyler ha continuat dient:

—Ahir a la tarda ja tenia el propòsit de venir al Palau, i com que vaig saber que el ministre de la Guerra es proposava fer-ho, per despatxar amb el Monarca, li vaig pregar que preguntés si podia anar-hi a la tarda.

El general Alzupura em va contestar que no, però que em donaria hora per avui, i he vingut.

—De manera que no ha parlat de la qüestió del Marroc?

—En absolut. M'he limitat a saludar el Rei, donar-li les gràcies pel nomenament i acomiadar-me, per marxar avui el Rei a Santander.

Del problema del Marroc en vaig parlar fa alguns dies amb el president del Consell.

Però després no he intervingut per a res en aquest assumpte.

—Sembla que s'ha acordat que marxés a Marroc a mitjans de la setmana vinent?

—Jo no he rebut cap ordre concret. El que he pogut assegurar és que dil·lus sortirà cap a Palma de Mallorca.

L'ALT COMISSARI
A les dotze ha sortit del Palau l'Alt Comissari, senyor Silveira.

Contestant a preguntes dels periodistes, ha manifestat l'Alt Comissari que havia anat al Palau amb l'objecte d'acomodiar-se, perquè el Rei surt aquesta tarda cap a Santander.

—Quan se'n va vostè?

—No ho sé, perquè he de rebre instruccions concretes del Govern i no les donaran fins després del Con-

sell de ministres que se celebrará demà dimecres.

L'Alt Comissari no ha dit res més.

EL PRESIDENT DEL CONSELL
DIU QUE NO PASSA RES DE NOU

A dos quarts d'una ha rebut els periodistes el president del Consell al seu despatx oficial.

Ha començat confirmant les manifestacions que havia fet en sortir del Palau i que en despatxar amb el Rei havia donat compte detallat del Consell d'ahir, el resultat del qual li havia anticipat per telèfon.

Ha confirmat que el Rei empenydrà la tornada a Santander després d'esmorzar.

Ha afegit després al Consell anunciant per a demà, dient:

—Com que al ministeri d'Estat s'està més fresc que a la Presidència, ahir acordarem que el Consell se celebrés demà, a dos quarts de deu del matí, a les habitacions d'aquell departament.

—Un periòdic assegurava—ha indicat un reporter—que en el Consell de demà es tractaria del Marroc.

El marquès d'Albuñosa ha contestat:

—Res d'això. No hi ha res. El Consell de demà és purament administratiu, puix s'ha de dedicar al despatx de moltes coses pendents.

Ha anunciat el president que el Sr. Albuñosa marxarà dimecres vinent a Sant Sebastià, per començar la jornada regia.

—Jo—ha afegit—si no ocorre novetat. Sortirà el mateix dimecres o el dijous cap a Cestona, on romandrà fins els primers dies de setembre, en què tornaré, perquè un altre ministre vagi a fer la cura d'aigües.

—Així, doncs, hi haurà tranquil·litat fins pel setembre.

—Déu ho vulgui. Aquest és el meu desig.

També el dia 13 anirà a Barcelona per assistir a la inauguració de l'Exposició del Moble.

El president ha acabat les seves manifestacions mostrant-se molt satisfet del resultat del Consell d'ahir, i de la prova de patriotisme donada pels periodistes que havien complert fidelment el prece que els havia fet de no dir res respecte els acords adoptats.

EN WEYLER DIU QUE L'ESTAT MAJOR CENTRAL TE ESTUDIAT EL PROBLEMA DEL MARROC

El general Weyler, des del Palau, ha marxat al ministeri de la Guerra, on ha conferenciat amb el general Alzupura.

En entrar li han preguntat els periodistes sobre els plans que el Govern acordà en el Consell d'ahir passada en començar a l'estudi de l'Estat Major Central de l'Exèrcit.

El general Weyler ha repetit les manifestacions que havia fet a la porta del Palau, dient que no tenia daixò altres notícies que les publicades pels periodistes, puix oficialment res li ha dit el Govern, ni com a particular ni com a cap de l'Estat Major Central.

—Tat és així—ha afegit el general Weyler—que tinc pensat marxar dil·lus a Palma de Mallorca, encara que suspensió el viatge a la més petita indicació que em fes el Govern, puix ans que tot soc un soldat disposat en tot moment a prestar els meus serveis a la patria.

Ha afirmat que l'Estat Major Central, de la importància militar del qual ja era hora que es recordessin els Govers, té fet un estudi complet del problema africà en la nostra zona, i l'ha consignat en una memòria que es proposa elevar aviat al Govern, encara que sembla que a aquest propòsit s'anticipa el Consell de ministres en començant l'estudi que anunciem els periodistes.

Si així fos, és necessari que a l'Àfrica exerceixi Espanya la seva acció quan convingui als seus interessos nacionals, no quan convingui a l'empèria.

Ha excitat els periodistes a fer una labor patriòtica, ara més necessària que mai.

Suposa el general Weyler que la Comissió que vagi a l'Àfrica—en cas de confirmar-se l'anunci per la premsa—, seria la Secció de campanya que presideix el general Correa i de la qual formen part el coronel Jaume, el tinent coronel Nieves i els comandants La Iglesia i Gozmaiva, tots d'Estat Major, i el coronel d'artilleria senyor Odionola, als quals s'agregarien alguns elements d'altres armes. Tots anirien presidits pel general Weyler.

—La seva missió a l'Àfrica—ha acabat dient el general Weyler—seria estudiar sobre el terreny el pla que ja té elaborat tècnicament i que constitueix la memòria a què abans he fet referència.

L'ALT COMISSARI AL MINISTRE
RI DE LA GUERRA

Aquest matí ha estat al ministeri de la Guerra, en sortir del Palau. L'Alt

Comissari, que anava acompanyat del general Castro Girona i el coronel Despujols.

Les responsabilitats

LES RESPONSABILITATS EN LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS HI HA DISPARITAT DE CRITERIS

Aquesta tarda al Congrés, ha circulat el rumor que en la Comissió de Responsabilitats s'havia plantejat una qüestió de molta importància, les conseqüències de la qual són impossibles de preveure.

Segons els informers recollits es desprèn que socialistes, republicans i tradicionalistes, diuen que el govern ha minvat les facultats de la Comissió per enjudiciar lliurement. Ho diuen perquè han demanat les actes de la Junta de Defensa i els han estat negades.

També s'ha tractat un altre extrem: que els ministres de la Guerra i Estat no han deixat rastre de correspondència oficial, llevat d'algunes cartes del vescomte d'Eza.

Si el Parlament estés obert els diputats referits hi haurien portat aquestes dues qüestions: però, no essent-ho han subscrit un document que volen fer públic, en el qual es mostren d'acord per a exposar llur protesta.

LA REUNIO DE LA COMISSIO

Sota la presidència del senyor Sagasta aquesta tarda, a les sis, s'ha reunit, a la Secció segona del Congrés, la Comissió de Responsabilitats.

Immediatament de constituir-se la Comissió ha passat a informar l'interpret de l'Alt Comissari al Marroc, senyor Cerveira.

LA REUNIO DE LA COMISSIO

La reunió de la Comissió de responsabilitats ha començat a la sis de la tarda, durant més de dues hores.

Un cop aprovada l'acta, el senyor Indalecio Prieto manifestà que volia fer, en nom del senyor Besteiro, les declaracions següents:

Que feia constar la seva protesta, a la qual s'adherien també els senyors Domingo i Tejero, absents en aquell moment, contra la resolució del Govern reflectida en la Reial ordre de la Presidència del Consell de ministres, negant a la Comissió la tramessa de les actes de la Junta de Defensa Nacional que presideix el rei, a desgrat d'haver-les sol·licitat.

Després de les excuses del senyor Maura i Sánchez Guerra i el silenci dels altres ex-presidents del Consell de ministres membres de l'esmentada Junta, la negativa oficial mata, en absolut, el propòsit exposat per aquestes representacions, de recórrer els acords d'un organisme tan important en què que es refereix al gran desastre sofert al territori de Melilla en juliol de l'any 1921.

Tanmateix, aquesta resolució no s'ave pas amb l'objecte que va fer el Govern de donar facilitats per als treballadors de la Comissió i encara menys amb l'acord del Congrés en encomanar-li que examinés tots els expedients, documents i dades que cregués necessàries sol·licitar del Govern i dels cossos col·legiats; i no es pot justificar pas pel caràcter reservat de les deliberacions de l'esmentada Junta, perquè si es fes cas d'aquesta raó, l'únicament allegada fins ara en aquests cas concret, es podrien rebutjar moltes altres peticions de la Comissió als centres oficials, limitant-se la seva esfera d'acció a l'anàlisi parcial dels documents d'indole semblant que, per conveniències de defensa personal, es van fer públiques en diaris, llibres i discursos.

Al fet que alguns ministres d'Estat o de Guerra, obrant abusivament, no deixessin rastre en llurs arxius ministerials de la correspondència política d'indubtable caràcter oficial, creuada amb els Alts Comissaris i comandants generals d'Àfrica, cal sumar-hi ara aquesta negativa del Govern, fent més visibles les dificultats d'una recerca a fons, i així impulsar aquestes representacions a trobar, una vegada obert el Parlament, garanties per les quals lluita inútilment, sotmetent-li el cas, per a, si consagrava la restricció, renunciar la missió confiada. Però, sense possibilitats de conèixer la voluntat de la Cambra, creuen que han de continuar en els seus llocs, després de deixar energicament i clarament consignada la seva protesta en veure restringida, quan més important resulta la seva actuació, la facultat que el Congrés, en servei de clamorosa pública opinió va atorgar-li.

Acabat aquest incident va començar el senyor Cerveira, el qual va informar extensament sobre di-

versos extrems del problema del Protectorat.

La Comissió torna a fer constar que no té cap paternitat en les versions que donen alguns diaris dels informes evacuats.

Dijous vinent es reunirà la Comissió, a les sis de la tarda.

La resolució del conflicte bancari

DILLUNS ES REPRENDRA EL TREBALL

El ministre del Treball ha manifestat aquest matí que havia realitzat una nova gestió relacionada amb la vaga d'empleats de Banca, obeint a la petició que li feu ahir el senyor Sales.

No ha dit el senyor Chapaprieta el resultat de la seva gestió, la qual no degué ésser favorable.

El ministre de la Governació ha manifestat avui que podia donar-se per acabat el conflicte bancari a "provincies".

El director del Banc Hispano-Americà i president en funcions de l'Associació de la Banca del Centre d'Espanya, senyor Cifuentes, ha manifestat avui als periodistes que no era possible una solució de concòrdia entre bancuers i empleats, per negar-se aquells a parlamentar amb el Sindicat.

Els periodistes, en arribar al Sindicat, s'han vist sorpresos amb el següent avís fixat a la porta:

"Falten dotze hores perquè el plet es falli a favor nostre."

Els periodistes han tractat d'adquirir notícies, però només han observat que en mig de la major alegria corria de boca en boca que el conflicte havia quedat acabat i que dilluns tornarien tots els vaguistes al treball.

Com que tots els elements directius guardaven una reserva impenetrable, els periodistes s'han entrevistats amb el president de la Confederació General de Treballadors, senyor Sales, el qual ha dit que s'estava redactant un manifest que serà llançat avui o demà a la publicitat, en el qual es donava per acabada la vaga.

—De manera que és una realitat l'acabament de la vaga?

—Exactament.

—Es també exacte que dil·lus tornaran a ocupar els seus llocs els vaguistes?

—Exactíssim.

—Han signat els banquers i empleats algun pacte?

—No, no s'ha signat res; però s'han donat garanties. Els empleats ocuparan els seus llocs i les bases seran respectades pels Banques.

El senyor Sales s'ha negat a concretar les causes que havien determinat l'acord de donar per terminat el conflicte, dient únicament que demà, si troben local, es proposa celebrar un miting.

UN MANIFEST DEL SINDICAT
LLIURE DE BANCA I BORSA

Signat pel president de la Corporació de Sindicats Lliures de Banca i Borsa, En Ramon Sales, s'ha publicat un manifest dirigit a l'opinió pública en el qual es fa una exposició del bon esperit que anima els elements d'una i altra part per resoldre el conflicte i de les condicions en què es basa la fórmula d'acord, en virtut de la qual dil·lus es reprendrà el treball a tots els Bancs de Madrid.

Durant tota la tarda hi ha hagut molta animació al Sindicat.

COACCIONS
El cobrador del Banc de Cartagena Emili Barrocal, de 42 anys, en passar per la Plaça d'Espanya, tocant al bar "La Plaça" on hi havia diversos individus, fou cridat per un d'ells, conegut per "Pep l'andalús", el qual va censurar-lo per no haver secundat la vaga. Uns altres dos individus, vaguistes del Banc Espanyol de Crèdit, han agredit l'emili, l'un a cops de bastó mentre l'altre amenaçava amb una pistola. L'agredit ha sofert una ferida de consideració.

En el fet hi intervé el jutjat.

La qüestió del Marroc
COMUNICAT OFICIAL DE GUERRA

El comunicat oficial de Guerra diu que els indígenes han hostilitzat les posicions de primera línia, principalment el sector de Tizzi-Azza.

Els canons emplacats en la línia Nord han dissolt grups d'indígenes situats a cent metres de la posició.

També ha estat atacada la posició de Tafersit.

ALTRES NOTICIES DE MÈ
LILLA

Sembla que el capità d'infanteria Manuel Basa, acusat del delicte de negligència durant els esdeveniments de juliol de 1921, va a ésser condemnat conforme la petició fiscal a sis mesos i un dia de presó.

Continua arribant al port gran quantitat de material de guerra.

Les concentracions rebels augmenten en tot el front de Tizzi-Azza.

DE CEUTA
Ha ocorregut una desgràcia que ha costat la vida al soldat del Terc Angel Muñoz Cobos.

Sembla que havia desertat de la bandera, essent detingut per la guàrdia civil.

Quan el portaven custodiat es llençà a la mar per la muralla. Morí instantàniament.

La mort del pintor Sorolla

La nit passada morí a Cerdilla, on estigué, el pintor púric, gloriós de les arts, Sorolla.

El rodejava tota la família en aquell trist moment.

Joaquim Sorolla i Bastida, nascut a València l'any 1859.

Fou alumne de l'Escola de Belles Arts de la dita ciutat. Deixeble d'En Pradilla, presentà a l'Exposició de València de l'any 1878 tres aquarel·les, per una de les quals, "El pati de l'Institut", obtingué medalla de coure.

Va conèixer a moltes Exposicions i el seu crèdit s'anà afermant, arribant aviat a tenir fama universal.

Al Museu d'Art Modern de Madrid i al Luxemburg de París i als Estats Units, es guarden diversos quadros d'aquest notable pintor català de València.

Ha mort a dos quarts d'onze, al xalet de la seva propietat.

La mort ha estat deguda a una paralisi hemiplègica progressiva cerebral.

L'han assistit els doctors Marañón i Lafuze, i darrerament els doctors Sanchis i Banús.

Pel seu estat delicat feia un mes que es trobava a Cerdilla.

Des de fa tres anys, no es donava compte dels quadros ni de la seva família. El primer que va perdre fou el sentit de la pintura.

La darrera obra ha estat una gran decoració per a l'artesonat del Museu Hispà d'Amèrica.

Va rebre l'extremaunció sub condicione.

El primer condol rebut ha estat el de l'Acadèmia de Belles Arts.

En saber-se la notícia, tot el poble de Cerdilla ha desfilat per la casa mortuòria.

Aquesta tarda, a les set, ha estat traslladat el cadàver a Madrid.

Demà, a les sis, en un fúrgon convertit en capella ardent, serà traslladat a València.

Probablement serà enterrat al panteó dels seus pares polítics.

En assabentar-se de la mort de l'artista el pintor Biscain i l'escultor Marian Benlliure, s'han traslladat també a Cerdilla, on, amb pocs minuts, En Benlliure ha tret la màscara en guix.

El cadàver ha estat embalsamat.

L'EXPEDIENT DEL REGIDOR
SENYOR SILVA

Aquesta tarda, al pati de Vidres de l'Ajuntament, es deia que el regidor senyor Silva Aramburu, sotmès a expedient per suposada malversació, pensava tornar a l'Ajuntament.

Aquest rumor es basa en unes afirmacions en el sentit que havem dit, fetes pel mateix senyor Silva a una de les Comissions.

UN DETINGUT
Davant del Jutge ha comparegut Hilari Sifuentes, suposat autor de l'agressió realitzada a la carretera de Sant Francesc, contra d'un obrer esquiol de la casa Singer.

Ha reconegut ésser seus la pistola i documents que li foren ocupats en el moment de la detenció.

Ha estat empresonat.

ELS NAUFRAGS DEL VAPOR
"TRAFERIA"

Las Palmas.—Ha saltat el va por anglès "Govrhk" que porta els naufrags del vaixell "Trafèria" enfonsat en l'Osè Indis.

Aquests naufrags ha estat navegant vint dies en gusells, havent arribat externals a l'illa de Sant Maurici.

N'han mort alguns.

DE BARCELONA
HA MORT
EN FREDERIC MUSSOLAS

A un quart d'una d'aquesta matí, ha mort a l'Hospital Clínic el ferm nacionalista En Frederic Mussolas, a causa de les ferides sofertes quan l'atemptat del senyor Seras.

En pau descansi.

Darrera hora

DE BARCELONA
HA MORT
EN FREDERIC MUSSOLAS

A un quart d'una d'aquesta matí, ha mort a l'Hospital Clínic el ferm nacionalista En Frederic Mussolas, a causa de les ferides sofertes quan l'atemptat del senyor Seras.

En pau descansi.

DE BARCELONA
HA MORT
EN FREDERIC MUSSOLAS

A un quart d'una d'aquesta matí, ha mort a l'Hospital Clínic el ferm nacionalista En Frederic Mussolas, a causa de les ferides sofertes quan l'atemptat del senyor Seras.

En pau descansi.

DE BARCELONA
HA MORT
EN FREDERIC MUSSOLAS

A un quart d'una d'aquesta matí, ha mort a l'Hospital Clínic el ferm nacionalista En Frederic Mussolas, a causa de les ferides sofertes quan l'atemptat del senyor Seras.

En pau descansi.

DE BARCELONA
HA MORT
EN FREDERIC MUSSOLAS

A un quart d'una d'aquesta matí, ha mort a l'Hospital Clínic el ferm nacionalista En Frederic Mussolas, a causa de les ferides sofertes quan l'atemptat del senyor Seras.

La Música

tuberculosos, artritis, catarro-
essent, en aquest últim sentit,

Venem els millors vins

Vins de postres des de 2'00 pesetes
" de taula " 0'75 "
Vinagre a 75 cèntims

Cellers ARNÓ & MARISTANY

Vergara, núm. 12 - Telèf. 961 - A
Ramb. Catalunya 85 - 1645-G

Obsequia els teus hostes amb LIANO GINETE i CAMPILLO - RIOJA

ELS ESPECTACLES

TEATRES

ELDORADO

Companyia còmica-lírica
PRADO-CHICOTE
Temporada popular.
Preus econòmics

Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de cinc. El famós sainet en un acte i tres quadres **Los dos lunares**. L'aplaudiva comèdia en dos actes **El pilluelo de París**, per Loreto Prado i la divertida joguina **El templo de Themis**. Nit, a les deu. El sainet en un acte i tres quadres **Los dos lunares**. L'obra francesa en dos actes, traduïda de Joan Llobria.

El pilluelo de París

Grandiosos triomf personal de Loreto Prado. — Demà, diumenge, tarda, **Los dos lunares**, el famós sainet **Las estrellas** i **El templo de Themis**. Nit, Barcelona se divideix i **Las estrellas**. — Dimecres, comiat de la companyia.

Teatre del Bosc

Avui, diumenge, 12 d'agost de 1934. Tarda, a les 3'45; nit, a les 9'45. Companyia de sarsuela de

PEP VINYAS
Dues grandioses obres. 4 actes. 4. **El pájaro azul**, per Empar Romo, Teresa Sánchez, Roseta Tarrés, Pep Vinyas, Damià Rojo i debutant el celebrat baríton DOMENEC MASANES.

LA MONTERIA
amb un estupend repartiment. Empar Romo, Victòria Racionero, Teresa Sánchez, Pep Vinyas, Damià Rojo, i el tenor idòl d'aquest públic **Mateu Guitart**.

Dimecres, tarda i nit, companyia Santpere-Bergés.
La Marieta de l'ull viu
Baixant de la Font del Gat

TEATRE GOYA

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a tres quarts de deu.

EXIT FORMIDABLE

de la sensacional producció trágica, de l'autor anglès STEVENSON

HORROR

(El cas estrany del doctor Jekyll)

Interpretada magistralment pel gran actor alemany

CONRAD WEID

Pel·lícula extraordinària que ha fet que es produïssin fortes discussions entre materialistes i espiritualistes. 83 projeccions consecutives a Berlín.

Preus: Preferència, UNA PESSETA; general, CINQUANTA CÈNTIMS.

Advertiment: Una ben muntada instal·lació de ventiladors fa que aquest sigui un dels teatres més frescos de Barcelona, podent-s'hi gaudir d'una temperatura agradable.

TEATRE COMIC

Gran companyia lírica de sarsuela, opereta i revistes, dirigida pel primer actor Enric But

Avui, diumenge, grans funcions. Tarda, a dos quarts de quatre, i nit, a dos quarts de deu: 1. La divertida sarsuela en un acte

LA CARA DEL MINISTRO
II. El sainet en un acte, de molta bromera.

TRES ERAN TRES

PADRES QUE TENEN HIJAS
III. Exit de la revista en un acte, dividida en set quadres i apoteosi, de Tubau, Angulo i mestre Caparrós.

BARCELONA EN RODOLINS
VISTA PER FORA I PER DINS

Magnífica presentació. Set decoracions noves dels reputats escenògrafs Castells i Fernández, Brunet i Pons, Batlle i Amigó, Rafael García i Josep Robert. Clars, còcs de ball, nombrosa companyia.

LA VE CÉSAR!
a preus populars

Butaques de primera classe, 2 ptes.; de segona, 1'50; franques les altres localitats.

I. LA CARA DEL MINISTRO
II. TRES ERAN TRES

BARCELONA EN RODOLINS

VISTA PER FORA I PER DINS

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

LA CARA DEL MINISTRO

TRES ERAN TRES

Ajuria; Nicomedes famoleno i tímido, còmica. Nit, estrena de la sensacional cinta **Deixe-me explicar**. — Demà, escollit programa; tot estrones, entre elles **Resistència vençuda**, per Frank Mayo.

Gran Teatre Comtal i

Gran Cinema Bohèmia

Avui, diumenge, sessió matinal d'11 a 1: tarda i nit, grans programes: la bonica comèdia **La noia del taxi**; el cine-drama **La pantera negra**; la pel·lícula còmica **Harold** comediant, pel celebrat artista "El fin les ulleres"; IV i V jornades del còmic **El fill del pirata**. A la sessió de la nit, estrena de les VI i VII jornades de **El fill del pirata**, i de l'original pel·lícula **Les nits de Londres**.

Teatres Triomf i Marina

i Cinema Nou

Avui, diumenge, projecció de les notables pel·lícules: **L'aviador emmascarat**, 1 episodi; **El fill del pirata**, 4 i 5 episodis; **La dama de les Camèlles**.

CINEMES

Saló Catalunya

El local més fresc de Barcelona.

Avui, diumenge, gran matinal: tarda, sessió cometa; la colossal revista **Tiranía**, per Dorothy Dalton; En camisa d'onze vares, per Douglas Fairbanks; La primera promesa, per Charles Ray; Nit, estrena **Parashant**; Gessamí, demà, diumenge, la còmica **Resistència**; Cleo, la franceseta, creació de Mae Murray; Tonazol és tot un home, i cada minut neix un bonell, estrena estrena.

Diana-Argentina

Excelsior

Avui, **L'aviador emmascarat**; 2; **Deixe-me explicar**, Harold comediant, **La noia del taxi**, Les gestes d'Hércules.

Monumental - Pedró

Walkyria

Avui, diumenge, sessió matinal d'11 a 1. **El fill del pirata**, IV i V episodis; **El criat de la masia**; Letúguina sufragista; Actualitats Gaudí; Tarda: **La pantera negra**; Nit: **El fill del pirata**, VI i VII episodis; **El miracle**, Programari Ajuria; Els brillants de Rosina; No estimaves En Port.

Cinema Princesa

Gran via Layetana
Telèfon 1371 A.

El local que posseeix la més agradable temperatura. — Avui, diumenge, extraordinari programa. **Les víctimes del divorci**, gran film dramàtic emocionant d'un veritable èxit; **En les xarxes de la intriga**, gran film d'aventures dramàtiques pel gran artista Cecil Trian, dividit en dues jornades que es projecten d'una sola vegada; **El tigre**, bonica cinta pel gran artista William S. Hart. Programa

CHASSAIGNE FRERES

Clarís, 43

PIANOS, AUTOPIANOS, HARMONIUMS, ROTLLOS PERFORATS
PIANOS DE LLOGUER I D'OCAIO
Vendes a terminis. Pianos estrangers

Venus Sport - Palace Ball

Ronda de Sant Antoni, 62 i 64, Tigre, 27

Avui, diumenge, tarda i nit, grans balls de societat per la renombrada banda Venus Sport, que fan encertadament dirigeix el mestre En Domènec Ponsà, estrofant els ballables següents:

Uno Step "La piscina de Budha"
Persicon "El Cherif"
Tango "Llaima"

PARC

Avui, diumenge, tarda i nit, Concert per la Banda de Vergara.

Nit, repetició del sensacional espectacle

EL BOLID HUMA

L'exercici més emocionant i atrevit.

PISTA DE GEL

Tres sessions de patinatge diàries

Jazz-Band Verdura

Cafè-restaurant de primer ordre

200-pesetes
mensuals
110 per 130
de comissió

al bon corredor que mostri tenacitat i preparació per a la venda de màquines d'escriure, LES MES ECONOMIQUES i de fàcil venda

Presentar-se de 6 a 7 a la casa FLEEGE

Passeig de Gràcia, 111

DOS Joves destinen casa de família per a tot estar. Case amb. Escriure a LA PUBLICITAT, núm. 5091.

NAVIGAZIONE GENERALE ITALIANA

LA VELOCE

SOCIETA ITALIANA DI SERVIZI MARITTIMI

Pròximes sortides de BARCELONA

cap al BRASIL i la PLATA

Vapor RE VITTORIO el dia 29 d'agost

Vapor DUCA D'AOSTA, el 8 de setembre

Vapor GIULIO CESARE el 19 d'octubre

Cap a Centre Amèrica i Sud Pacific

Vapor SICANIA (comercial) el 25 d'agost

Vapor BOLOGNA (correu) el 27 de setembre

Per a informes dirigiu-vos a ITALIA-AMERICA

BARCELONA: Rbla. Sta. Mònica, 113 - MADRID: Italc. 47.

Les oficines de Barcelona, Madrid i Sant Sebastià, venen billets de ferrocarril, i informen amplement sobre viatges a Itàlia

Qui no anuncia, no ven

Qui no ven, s'arruïna

Treballs d'impremta

i articles de propaganda

a les vint-i-quatre hores

Sobres comercials a 6 ptes. miler.

Paper de barba a 9 ptes. la resma.

Telèfonari venda, per a calça,

a 0'15 pesetes un.

Telèfonari lloguer, diariament, re-

but, rifa, a 0'50 pesetes un.

Vanos Pay-Pay, amb anunci, ma-

nos rods, dibuixos assortits,

fulldi i lousos intercalats,

a 100 pesetes el miler.

Mitjans reclat, amb anunci,

a 100 pesetes el miler.

Targes postals a 25 pesetes

el miler.

Cartes amb billets del Banc

de 30 pesetes en anunt.

I un sens fi d'articles

de gran novelat.

LA SUD-AMERICANA

CORTS CATALANES, 550

BARCELONA

BOMBES

La casa més important d'Espanya

Aigua a 4 cèntims metre cúbic

RAMON PUIGJANER

MENENDEZ PELAYO, 70

BLENNORRAGIA (PURGACIONES)

En todas las manifestaciones, uretritis, prostatitis, gonorrea, cistitis, gonorrea, etc., por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con los **Cachets del Doctor Soivré** que depuran la sangre y los humores, comunican a la urina sus propiedades antisépticas y microbicidas; sus admirables resultados se experimentan a las primeras tomas, la mayoría prueban hasta el completo y perfecto restablecimiento de todo el aparato genitourinario, curándose el paciente por el solo uso de las inyecciones ni lavados ni que haya de intervenir el médico, y nadie se entera de su enfermedad. Basta tomar una caja para convencerse de ello.

Agente exclusivo: Hijo de los Vinos y Rinas, S. de C. Moneda, 21. - Venta, 5 ptes. franco: SEGALA, Rambla de las Flores, 14; FARMACIA GELAT, Princesa, 7, y principales farmacias de España, Portugal y América.

SOCIETE GENERALE

de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona

Plaça de Catalunya, 20

Tota mena d'operacions de Banca i de Borsa

CAIXES DEL LOGUER

APOPLEJIA (FRIDURA) - PARALISIS

Angina de pecho. Velez prematura y demás enfermedades originadas por la arteriosclerosis e hipertensión. Se curan de un modo perfecto y radical y se evitan por completo tomando

RUOL

Los síntomas precursores de estas enfermedades: dolores de cabeza, náusea o vómitos, zumbidos de oídos, falta de sueño, hormigueos, calambres (dismagias), modorra, gases frecuentes de dormir, pérdida de la memoria, irritabilidad de carácter, congestiones, hemorroides, varices, dolores en la espalda, debilidad, etc., desaparecen con rapidez usando Ruol. Es recomendado por eminencias médicas de varios países. Suprime el peligro de ser víctima de una muerte repentina, no perjudica nunca por prolongado que sea su uso, sus resultados prodigiosos se manifiestan a las primeras dosis, continuando la mejoría hasta el total restablecimiento y lográndose con el mismo una existencia larga con una salud envidiable.

VENTA: SEGALA, Rambla Flores, 14, Barcelona, y principales farmacias de España, Portugal y América.

CALÇATS SIMON

Liquido a la fàbrica mateix les mostres i calçats amb tares que no podem lliurar als comerciants

PREUS DE SALDO

Fàbrica de calçat: — LLULL, 21

(darrera el Parc)

AGENCIA OFICIAL

J. G. Alonso S. en C.

ARAGO, 133

(cantonada Muntaner)

Especialitat en Carrosseries, Camions, Omnibus, etc.

L'HERNIA

CURADA PER 50 PESSETES

mitjançant el nou "PERFECT" Aquest remedi embenat americà i pràcticament el més segur no té els defectes dels sistemes francesos, sagrats en qualitat, comoditat i en els resultats positius de la curació radical de l'hernia (stromadura). És un peset es regalen al qui donen el càrter. Redueix els defectuosos braços i embenats de retis estrangers, que fracassats a hui passos, circulen per Catalunya anant-se en els hotels i fonsos, presentant als hermitsos socs insoportables. No compra cap més embenat ni braçat sense veure abans i assajar aquest meravellós aparell. Assaïes de franc de 2 a 1 i de 2 a 2, Casa PALAU, carrer Atole, núm. 14 (citant a l'edifici de la Mercè).

